

Parashat Metzora: Protecting Divinity

Rabbi Joshua Rabin, Astoria Center of Israel, Astoria, New York¹

Vayikra 14:2	
זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו...	This is law for one with <i>tza'raat</i> when being purified...

1. The Nature of Tza'raat

Midrash Tanhuma Metzora 4:1	
<p>זאת תהיה תורת המצורע. ילמדנו רבנו, על כמה דברים נגעים באים על האדם. כך שנו רבותינו, על אחת עשרה דברים הנגעים באים על האדם. על עבודה זרה, ועל חלול השם, ועל גלוי ערות, ועל הגבבות, ועל לשון הרע, ועל המעיד עדות שקר, ועל הדין המקלקל את הדין, ועל שבועת שוא, ועל הנכנס בתחום שאינו שלו, ועל החושב מחשבות של שקר, ועל המשלח מדנים בין אחים. ויש אומרים: אף על עין רעה.</p>	<p>(Lev. 14:2:) "This shall be the law of the leper." Let our master instruct us: For how many things does leprosy come? Thus have our masters taught: The affliction comes [upon one] for eleven things: (1) For idolatry, (2) for desecration of the name [of God], (3) for unchastity, (4) for theft, (5) for slander, (6) for false witness, (7) upon the judge who perverts justice, (8) for swearing in vain, (9) upon one who enters a domain which is not his, (10) upon one who thinks false thoughts, and (11) upon one who instigates quarrels among brothers. And some also say, "for the evil eye (i.e., for being miserly)." How is it shown [that leprosy comes] for idolatry?</p>
<p>אמר הקדוש ברוך הוא, עד שלא בראתי את האדם, התקנתי לו את כל אלו. משל לעבד רע שהיה עומד לימכר. כיון שהלך רבו לקנותו, היה יודע בו שהיה עבד רע. לקח עמו כבלים ומגלבין. שאם סרח, יהיה רודה אותו בהן. כיון שסרח, הביא את הכבלים וכבלו, הביא את המגלבין והכהו. אמר ליה העבד, לא היית יודע שאני עבד רע, למה לקחת אותי. אמר ליה: לפי שהיית יודע שאתה קשה, התקנתי לך כבלים ומגלבין. שאם תסרח, אני רודה אותך בהן. אף הקדוש ברוך הוא יתברך שמו לעולם, עד שלא ברא את האדם, התקין לו את כל היסורים, לפי שהיה יודע כי יצר לב האדם רע מנעוריו, לפיכך התקין לו את כל אלו. שאם סרח, יהיה רודה אותו בהן, שנאמר: נכונו ללצים שפטים, ומהלמות לגו כסילים. מהו ומהלמות. מכה למות, שהוא מתרה בו תחלה. אם חזר בו, מוטב. ואם לאו, מלקה את גופו. מנין,</p>	<p>The Holy One, blessed be He, said, "Before I created the human, I prepared all these for him." [The situation] is comparable to an evil slave who was about to be sold. When his master went to buy him, he knew that he was a bad slave. [So] he took along chains and whips so that if he rebelled, he might subdue him with them. When he did rebel, he brought out the chains and chained him. He brought out the whips and beat him. The slave said to him, "Did you not know that I was a bad slave? Why did you buy me?" He said to him, "Because I knew that you are difficult, I prepared chains and whips for you, so that if you rebelled, I might subdue you with them." So too the Holy One, blessed be He [and] blessed be His name forever, before He created the human one, He prepared afflictions for him, because (according to Gen. 8:21) He knows that "the instinct of one's heart is evil from his youth." He therefore prepared all these for him, so that if he rebelled, He would subdue him, as stated (in Prov. 19:29), "Judgments are ready for scoffers; and stripes (<i>mahalumot</i>) for the back of fools." What are <i>mahalumot</i>? <i>Mahah lamoot</i> (strike to death). Warn him first; it is preferable if he repents. But if not, strike his</p>

¹ All translations are from Sefaria, unless otherwise noted.

מִמָּה שֶׁקָּרָאוּ בְּעֵינֵי וְנִתְּתִי נֹגַע צָרַעַת בְּבֵית אָרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם.	body. How is it shown? From that which we read about the matter (in Lev. 14:34), "and I put a plague of leprosy in a house of the land you possess."
---	--

Or Ha-Hayyim on Vayikra 14:2	
<p>וד נראה לפרש על זה הדרך להיות שהצרת כפי הטבע תכונתו תתהוו מעפשות וזיהום הגוף ותגבורת המרה אשר תתגבר באדם ועושה רושם בבשרו, ודבר זה יסובבנו העצבון וצרת הלב ושממון השכל, והרפואה הטבעית לזה היא הרחקות העצבון ועניינים המרחיבים לבו של אדם ומשמחים אותו, והנה בבוא נגע צרעת על האדם יכול אדם לומר כי חולי טבעי הוא אשר יקרה להאדם, ובאמור לו כי הוא זה בשביל לשון הרע לא יאמין ולא יצדיק הדברים, לזה נתחכם אל עליו וצוה שיסגר המצורע בדד ישב ובגדיו יהיו פרושים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה, ודברים אלו הם כפי הטבע נגדיים לרפואת סיבת הנגע ואדרבה יולידו הנגע מחדש, וכאשר יראה האדם שהגם שעשה דברים אלו שהם נגדיים אף על פי כן על ידי שהרהר תשובה והתודה חטאתו כי בעונו אשר פשט לשונו גילה הנגע את עינו וישוב מחטאתו ויטהר לשונו ויראה כי הפך הנגע את עינו בזה ידע ויוכיח הוכחה ברורה שלא בא לו הנגע אלא לצד שדבר לשון הרע, והוא אומר זאת תהיה תורת מוציא שם רע, והכרת הדבר והוכחתו ביום טהרתו, שהגם שעשה דברים נגדיים לחוליו כנזכר אף על פי כן נטהר, בזה ידע כי תורת לשון הרע הוא זה ולא מקרה הטבעי כחושבי מחשבות און וישמור פיו ולשונו, והוא מה שגמר אומר נרפא נגע הצרעת מן הצרוע פירוש מן הצרוע באה רפואתו ששב ורפא לו:</p>	<p>We may also understand these verses as follows: the affliction of "leprosy" develops due to pollutants in the body and gradually these negative influences within the body gain in strength until their presence becomes noticeable on the skin. Such physical symptoms also are accompanied by psychological symptoms. The afflicted person becomes morose, miserly, and his mind becomes depressed. The natural antidote is activities that help to cheer up a person and cause him to laugh and enjoy himself. Now that the person under discussion has become afflicted with צרעת, it was natural for him to think that his disease was a natural occurrence. If someone were to tell him that it was his loose tongue which had resulted in this affliction he would not believe such a person, nor would he admit that he had been guilty of a loose tongue. This is why G'd in His wisdom decided to decree isolation for such a person, for his garments, (13,45), etc. While quarantined, such a person is apt to take stock of himself and to regret his former conduct. He will then observe that he has not been able to use his tongue against other people and that during this period his symptoms recede or vanish although by natural law he would have expected the symptoms to increase; he will find that the very affliction opened his eyes and he will realize why he had been afflicted. He will repent, confess his sin, purify his tongue, and realize that he was not the victim of a chance disease. When the Torah writes זאת תורת המצורע, this is an allusion to the new insights the afflicted person has discovered which will lead to his purification. His new insights will prove all this to him ביום טהרתו, on the day of his purification; i.e. that although his isolation deprived him of what would naturally have served to cheer him up, he was healed despite the fact that he should have been morose and depressed while in solitary confinement. This will convince him that it was the wrong use he had made of his tongue which had resulted in his affliction and he will henceforth guard his tongue carefully. When the Torah concludes verse 3 with the words נרפא נגע הצרעת מן הצרוע, behold, the "plague of leprosy has been healed 'from the leper,'" the extra words מן הצרוע tell us that the cure was due to the disease itself.</p>

2. Purity and Danger

Mary Douglas, <i>Purity and Danger: An Analysis of Concepts of Pollution and Taboo</i>, 8
...the universe is divided between things and actions which are subject to restriction and others which are not; among the restrictions, some are intended to protect divinity from profanation, and others to protect the profane from the dangerous intrusion of divinity.